

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 37335-07-21 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לערים ואח'
עת"מ 40085-07-21 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

מספר בקשה: 6

1

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

מועצה מקומית בנימינה – גבעת עדה
עו"ד אריאל פישר

המבקשת

נגד

המשיבים

1. הוועדה לעניינים תכנוניים עקרוניים (ולנת"ע)
2. המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לערים ע"י ב"כ עוה"ד עלאא איוב
3. הוועדה המקומית לתכנון ובניה יישובי הברון ע"י ב"כ עוה"ד רחל ינקוביץ רואה
4. יוסי אפלבוים
5. אבי גולדשטיין ע"י ב"כ עוה"ד רן עמיאל ועו"ד תומר אטאי

2

החלטה

3

1. לפני שתי עתירות שהדיון בהן אוחד, שכן שתיהן עוסקות בהחלטת המשיבה 2 – הועדה לעניינים תכנוניים עקרוניים (להלן: "הולנת"ע") מיום 13.4.21 (להלן: "ההחלטה"), להפקיד את תכנית המתאר הכוללת של בנימינה גבעת עדה (להלן: "היישוב") – תכנית מס' 353-0581801 (להלן: "התכנית").

7

8

9

עיקר טיעוני העותרים

2. העתירה בעת"מ 37335-07-21 (להלן: "העתירה הראשונה") הוגשה על ידי המועצה המקומית בנימינה גבעת עדה (להלן: "המועצה"), אשר טוענת נגד שלושה שינויים משמעותיים, עליהם החליטה הולנת"ע, אשר לטענת העותרת מהווים שינוי פניה של תכנית המתאר והם:

12

13

14

15

16

17

18

19

- א. הגדלת הצפיפות הממוצעת ל 15 יח"ד לדונם בשטח החדש לבנייה – באזורים 8.1,
- 8.2 ו 9 (כאשר במקור תוכנן היקף צפיפות של עד 10 יח"ד לדונם).
- ב. צמצום אזור התעסוקה העתידי של בנימינה גבעת עדה לחלק הצפוני מכביש 653,
- תוך ביטול כליל של החלק הדרומי של אזור התעסוקה.
- ג. ביטול ייעוד "שטח חקלאי עם הנחיות מיוחדות".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובנייה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

עוד עותרת המועצה לביטול החלטת המועצה הארצית לתכנון ובנייה מיום 1.6.21, שלא להיעתר לבקשתה לקיים דיון חוזר בהחלטה.

3. העותרים בעת"מ 21-07-40085 (להלן: "העתירה השנייה") הם בעלים פרטיים של מקרקעין בתחום התכנית המוצעת, אשר ביחד עם המועצה יזמו את התכנית.

טענתם של עותרים אלה שונה מזו של המועצה בעתירתה והיא מתייחסת לתכנית מתאר מקומית מוצעת מספר 353-0857771 "תיירות חקלאית בדרום בנימינה", שיזמו העותרים (להלן: "תכנית העותרים").

4. החלטת הולנת"ע מיום 21.5.19 לדחות את תכנית העותרים בנימוק לפיו יהיה מקום לשקול את קידומה רק במשולב ובהתאמה לקידומה של תכנית כוללת ליישוב, הייתה עילה לעתירה קודמת שהוגשה על ידי העותרים ואחרים בתיק עת"מ 19-07-11960 (להלן: "העתירה הקודמת").

לאחר דיון שנערך בעתירה הקודמת, הגישו הצדדים הודעה לתיק בית המשפט בדבר הסדר פשרה לפיו תכנית העותרים תוגש מחדש לוועדה המחוזית ותכונה "התכנית החדשה" וזאת - בתנאים שנקבעו בהסדר, שאין צורך לפרטם כאן, למעט תנאי שנקבע בסעיף 1.ה. להצעה, לפיו "הוועדה תדון בהפקדת התכנית החדשה ותפעיל את סמכויותיה ואת שיקול דעתה בהתאם לשיקולי התכנון הנדרשים ולסמכותה על פי דין". עוד סיכמו הצדדים כי אין בהסדר משום ויתור על טענה כלשהי והצדדים שומרים על כל טענותיהם. להסדר זה ניתן תוקף של פסק דין בעתירה הקודמת.

5. העותרים טוענים כי גורמים בולנת"ע בלמו בחוסר תום לב את התכנית החדשה וזאת בניגוד למצגים שלטענתם יצרו הולנת"ע והמשיבה 3 - הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז חיפה (להלן: "הוועדה המחוזית") במסגרת העתירה הקודמת, במסגרת ההסכם, שקיבל תוקף של פסק דין בעתירה הקודמת.

6. אין חולק שהליך גיבוש התכנית עד כה ארך כשש שנים והוא כלל ועדת היגוי בשילוב עשרות משתתפים - נציגי משרדי ממשלה, רמ"י רשויות מקומיות סמוכות, יועצים וכן התייחסות של מתכנתת המחוז, מפגשים עם אנשי תכנון וסביבה ושיתוף ממשי של הציבור. צוות מינהל התכנון לקח חלק מהותי בהליכי התכנון באמצעות צוות בין-משרדי שהוקם על ידו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

בסופו של יום התגבשה התכנית על דעת המועצה והוועדה המחוזית, אשר החליטה (ביום 10.2.2020) להפקיד את התכנית.

7. מאחר שבתכנית המתאר הארצית (תמ"א 35) נדרש אישור הולנת"ע להקלות בתחום התחבורה ובנוגע למתחם שטח חקלאי מיוחד (להלן: "ההקלות"), נעשתה פנייה אל הולנת"ע לשם קבלת האישור להקלות (להלן: "הפנייה").

הולנת"ע קיימה דיון בפנייה - תחילה דיון חיצוני שלאחריו התכנסה הולנת"ע לדיון פנימי ובעקבותיו קיים דיון פנימי נוסף (ביום 13.4.21), במסגרתו החליטה הולנת"ע את ההחלטה עליה הוגשה העתירה הראשונה.

8. בפי המועצה טענות רבות נגד האופן בו התקיים הדיון בולנת"ע, ובכלל זה טוענת היא, כי נושאים אלה כלל לא הועלו, במסגרת הדיון החיצוני ולא ניתנה לה הזדמנות להתייחס אליהם. בנוסף נטען, כי לא ניתנו נימוקים מספיקים להחלטה ואלה שניתנו אינם ראויים ואינם ממין העניין. בין היתר נטען כי לא עמדו בפני הולנת"ע נתונים נדרשים לשינוי כה קיצוני בתכנית, כי היא לא נתנה משקל ראוי לאוטונומיה של הרשות המקומית ולעמדתה המשקפת את האינטרסים של האזור ואת אופי האוכלוסייה ואף לא לתכנית תמ"מ 6, אשר דורשת שהרחבת אזור פיתוח עירוני תשתלב בסביבה הבנויה ועוד. נטען כי מעבר לשאלת הסמכות, החלטת הולנת"ע ניתנה בהליך פגום והיא לוקה בחוסר סמכות ובחוסר סבירות קיצוני.

9. **בנוגע לסמכות** נטען, כי בהתאם לסעיף 62א(ג) לחוק התכנון והבניה, תכנית מתאר כוללת נמצאת בסמכות הוועדה המחוזית ואין זה מתפקידה של המועצה הארצית או ועדות מכוחה להתערב בתכניות המצויות בסמכות הוועדות המחוזיות והמקומיות. נטען, כי סמכות המועצה הארצית (והולנת"ע השואבת את סמכותה מהמועצה הארצית) מצומצמת לסוגיות ספציפיות שנקבעו על ידי המועצה הארצית באמצעות תקנונים של תכניות מתאר ארציות. עוד נטען כי ההנחיות של המועצה הארצית לדרגי התכנון הנמוכים יותר ניתנות באמצעות תכניות סטטוטוריות ובמסגרת הוראות ספציפיות בתקנון של תכניות מתאר ארציות. לעניין זה מפנה המועצה לסמכות הולנת"ע אשר בסעיף 6א) לחוק התכנון והבניה התשכ"ח-1968 (להלן: "החוק").

בנוסף נטען, כי התכנית לא הועברה למועצה הארצית (לולנת"ע) לשם קבלת אישור בנוגע לשטח הבניה החדש או לנושא הצפיפות אלא רק, כאמור, לעניין התחבורתי ולעניין התיירות החקלאית. **לכן, לשיטת המועצה, דיון הולנת"ע בנושא הצפיפות נעשה בחוסר סמכות.**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

10. המועצה מדגישה כי המועצה הארצית, באמצעות מינהל התכנון, היא זו שעזרה באופן מהותי בגיבוש התכנית על כל תנאיה, לרבות הצפיפות וכי עצם הגשת התכנית לוועדה המחוזית על ידי מינהל התכנון והמועצה הארצית, כמו גם ההחלטה להפקיד את התכנית, מהווה אמירה מפורשת של מינהל התכנון "כי מדובר בתכנית שראוי להפקידה ולאשרה", בעוד שההחלטה "דורסת" את האיזונים שנעשו במסגרת התכנית, בין רצונות המועצה לרצונות ברמה המחוזית והארצית.

עוד נטען כי גם כאשר קיימת סמכות לוועדה לשנות את החלטת ההפקדה, מדובר בסמכות שיש להפעיל בזהירות רבה.

11. לעניין שינוי השטח לייעוד חקלאי מיוחד נטען כי מדובר בשטח מצומצם **צמוד דופן** לדרך הגישה הדרומית ליישוב, אשר במסגרתו יתאפשר לחקלאיים לקיים פעילות של תיירות חקלאית, אשר מייצרת הכנסה משלימה לחקלאות, פעילות אשר גם משרד החקלאות וגם רמ"י מעודדים. בעניין זה נטען כי ההחלטה איננה סבירה ואיננה מידתית.

עיקר טיעוני המשיבות

12. המשיבות טוענות כי ההחלטה ניתנה בסמכות וכי לא נפל כל פגם בהליך ולא נפל כל פגם בהחלטת הולנת"ע, שהיא החלטה תכנונית סבירה וראויה, שהתקבלה בהליך תכנוני מקצועי וענייני ובסמכות.

13. נטען כי העותרת יכולה לעלות את כל טענותיה, לרבות טענות בדבר חריגה מסמכות הולנת"ע, במסגרת התנגדות לתכנית לאחר הפקדתה וכי טענות אלה יהיו שמורות לה גם בעתירה שתגיש, ככל שתראה להגיש, לאחר סיום הדיון בהתנגדויות.

14. המשיבות מפנות לסעיף 14.2. להחלטת ההפקדה לפיו התכנית הכוללת נדרשת לאישור המועצה הארצית בהתאם לסעיף 6.1.3 בתמ"א 35 ולתוספת הראשונה לחוק.

במסגרת סעיף 14.2 לחוק פנתה הוועדה המחוזית למועצה הארצית לשם קבלת אישור להקלות שונות, המתייחסות למבנים חקלאיים בתאי שטח מסוימים, אזור תעסוקה מערבי (מתחם 10) שאינו מוגדר צמוד דופן, מתחם תיירות חקלאית המיועד להיות צמוד דופן מדרום למתחם 10 ואישור הולקחש"פ ולשינוי קרקע חקלאית בתחום התכנית, לייעוד תעסוקה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 37335-07-21 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון
ובניה – ועדת המשנה לערים ואח'
עת"מ 40085-07-21 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

כמו כן נדרש שינוי לתמ"מ 6, שכן שטח ניכר מהתכנית נמצא בקרקע שהוכרזה כקרקע חקלאית ומיועדת, על פי תמ"מ 6, לשטח פתוח ולכן, לפי סעיף 6(א) לתוספת הראשונה, נדרש אישור הוועדה לתכנית מתאר מקומית. נטען כי זו למעשה מהות תפקידה של הולנת"ע - לשמור על השטחים החקלאיים הפתוחים במדינת ישראל.

15. עוד מפנות המשיבות לכך שבהתאם לסעיף 6.1.2 לתמ"מ 35, תכנית מקומית שחלה על קרקע כזו, תופקד רק אם ייעוד השטח ששונה הוא צמוד דופן לשטח המיועד לבינוי בתכנית תקפה.

נטען כי הוועדה לא השתכנעה שקיימת הצדקה תכנונית לחריגה עבור שימושיים תיירותיים ומסחריים.

16. לגבי טענת הצפיפות מבהירות המשיבות, כי הוראת הצפיפות חלה רק על המתחמים החדשים ולא על כלל התכנית, כפי שעולה מסעיף 5 להחלטה.

המשיבות דוחות את טענות העותרת לגבי הליך הדיון בצפיפות ובכלל זה הן מפנות לדברי מר אסף זרזורי בישיבה הראשונה של הולנת"ע מיום 9.3.21 אשר התייחס לצפיפות הנמוכה שמציעה התכנית וטוענת כי מהנדסת המועצה המקומית של היישוב, אשר דיברה אחריו, נמנעה מלהתייחס לשאלת הצפיפות, על אף שיכולה הייתה לעשות כן וכי אין יסוד לציפייתה של העותרת לקבל התראה על כוונה לקבל החלטה ואין מקום משפטי למתן "זכות טיעון" לעותרת בעניין זה, שכן מקומה של זכות הטיעון של העותרת היא בהתנגדות שהיא יכולה להגיש.

הבקשה לסעד ביניים

17. ביום 18.10.21 הגישה המועצה במסגרת עתירתה בקשה למתן סעד זמני, לפיו התכנית לא תופקד עד למתן פסק דין בעתירה שהייתה קבועה לדיון ליום 23.11.21.

בהחלטתי מיום 19.10.21 הצעתי למשיבים להסכים לבקשה, נוכח המועד הקרוב לדיון בעתירה, תוך שקבעתי כי ככל שלא תהיה הסכמה, תידון הבקשה ביום 2.11.21.

המשיבות לעתירת המועצה הסכימו לא להפקיד את התכנית עד למתן פסק דין בעתירה וזאת נוכח המועד הקרוב לדיון בעתירה.

18. המשיבים 1 ו-5 הצטרפו לבקשת העותרת בטענה לפיה קיים צורך למנוע את הפקדת התכנית על מנת למנוע יצירת מצג שגוי בפני הציבור שיבקש להגיש התנגדויות וכן טענו כי אין כל דחיפות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

בהפקדת התכנית. משיבים אלה הוסיפו וציינו כי לתוצאות של עתירת המועצה יש חשיבות גם מבחינת העתירה שהוגשה על ידם, בכל הקשור לתכנית החדשה.

19. לפיכך, ובהסכמת הצדדים, הוריתי בהחלטה מיום 29.10.21 על מתן צו ביניים המורה על הקפאת פרסום התכנית להפקדה עד לדיון הקבוע ליום 23.11.21.

20. בין לבין, בעתירה שהגישו העותרים, התגלו תקלות במסמכים שהוגשו על ידי משיבות 1-3 ובשל הצורך לתקן את התקלות נדחה הדיון בעתירות ליום 25.1.22. בעקבות כך פנו משיבות 1-3 בעתירה הראשונה וביקשו לקבוע דיון דחוף בבקשה לצו ביניים. נעתרתי לבקשה ונקבע דיון ליום 8.12.21, אשר התקיים כסדרו.

21. אומר בקצרה כי על אף הסכמן בשלב הראשון, כעת, לאחר שנדחה הדיון בעתירה, מתנגדות המועצה והולנת"ע למתן סעד זמני בעתירה הראשונה בנימוקים שונים שהעיקרי בהם הוא היות העתירה מוקדמת, שכן טרם הסתיימו הליכי התכנון.

בנוגע לעתירה השנייה טוענות הן, כי כלל לא הוגשה שם בקשה לסעד ביניים ולכן אין במה לדון.

22. המועצה טוענת כי, לכל הפחות, יש לדון, עוד בטרם הפקדת התכנית, בטענתה לפיה הולנת"ע לא הייתה מוסמכת להחליט בנושא הצפיפות. לטענתה כאשר מתעוררת שאלת סמכות, ניתן להגיש עתירה עוד טרם הפקדה ובמקרה דנן, מאחר שמדובר בטענה מאוד מהותית אשר משנה את התכנית, ראוי בהחלט לדון בה כבר כעת, בטרם הפקדה, שכן ככל שהטענה תתקבל, ישפיע הדבר באופן מהותי על הגשת ההתנגדויות ויחסוך זמן ועלויות משמעותיים.

בכך רואה המועצה את הנזק המשמעותי, לטעמה, שייגרם אם לא תעוכב ההפקדה.

הוועדה המקומית לתכנון ובניה (להלן: "הוועדה המקומית") תומכת בטענות המועצה.

23. ב"כ העותרים בעתירה השנייה, טוען כי יש לראות בתגובה שהוגשה על ידם ביום 28.10.21 לבקשת המועצה, בעתירה הראשונה, למתן צו ביניים, הגשת בקשה לסעד ביניים גם בעתירה השנייה.

דיון ומסקנות

24. סבורה אני שצודקות המועצה והולנת"ע בטענתן לפיה בעתירה השנייה לא הוגשה בקשה לסעד ביניים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

לא ניתן לראות בתגובת העותרים בעתירה השנייה בקשה למתן סעד ביניים, לא רק משום שהעתירה השנייה עוסקת בטענות שונות לחלוטין מאלה שהועלו בעתירה הראשונה, אלא גם משום שמעבר להצטרפות לבקשת המועצה בעתירה הראשונה, לא הובאו כל טענות מצד העותרים בעתירה השנייה לעניין מתן סעד ביניים המתייחס לעתירה השנייה, לטענות שהועלו בה וכיוצ"ב וכמובן גם לא צורף תצהיר המבסס בקשה לסעד ביניים בעתירה השנייה (להבדיל מתצהיר התומך בעתירה עצמה).

סעד ביניים בעתירה הראשונה

25. בחינת בקשה לסעד זמני נעשית על פי שני שיקולים מצטברים; **קיומה של עילת תביעה וסיכויי ההצלחה של ההליך העיקרי** וכן **מאזן הנוחות**. בין שני שיקולים אלה קיימת "מקבילית כוחות"; ככל שמוכח אחד משני תנאים אלה "בעוצמה גבוהה", כך ניתן להוכיח את האחר בעוצמה נמוכה יותר. "כידוע, בית המשפט רשאי להיעתר לבקשה למתן סעד זמני אם שוכנע כי למבקש עומדת עילת תביעה, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו. אכן, מאזן הנוחות מהווה 'אבן בוחן מרכזית' בהחלטה האם להעניק סעד זמני (בר"מ 5338/10 מנרב הנדסה ובניין בע"מ נ' החברה הלאומית לדרכים בישראל בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 13 (9.8.2010)). עם זאת, בין שני התנאים קיימת - בהשאלה מעולמה של הפיזיקה - מקבילית כוחות: הוכחת קיומו של אחד מהם בעוצמה חזקה, מאפשרת להוכיח את קיומו של התנאי השני בעוצמה נמוכה יותר, על מנת לעבור את הרף הדרוש לשם קבלת הסעד הזמני (רע"א 6455/14 אחים עופר הנדסה ופיתוח בע"מ נ' פרירון חברה להשקעות ופיתוח בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 2 (11.2.2015)). הנה כי כן, ככל שסיכויי ההצלחה של התביעה העיקרית גבוהים יותר, חשיבות מאזן הנוחות פוחתת - ולהפך". ראו: **רע"א 2838/15 חברת הגיחון בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה בע"מ [פורסם בנבו] (30.08.2015)**. בצד זאת הובהר כי "על המבקש לעמוד ברף מינימאלי, בנוגע לכל אחד מן התנאים בנפרד, שאם לא כן, לא יהיה מקום למתן סעד זמני" - **רע"א 3533/09 נציגות הבית המשותף נ' ירון עיון [פורסם בנבו] (01.09.2009)**.

26. בענייננו, גובר מאזן הנוחות, אשר מצדיק הארכת סעד הביניים שניתן, עד למתן פסק דין בעתירה. אכן, עיקרון מרכזי בעתירות בענייני תכנון ובניה הוא, כי יש להמתין לסיום הליכי התכנון בטרם פנייה לבית המשפט המנהלי. הטעם לכך הוא, חוסר הטעם בדיון במעשה שטרם הושלם ואשר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-07-37335 מועצה מקומית בנימינה-גבעת עדה נ' המועצה הארצית לתכנון
ובניה – ועדת המשנה לעררים ואח'
עת"מ 21-07-40085 גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל/משרד הפנים הולנת"ע ואח'

1 יכו שיחולו בו שינויים. לעולם קיימת אפשרות שהתנגדויות שהוגשו לתכנית (ובכלל זה התנגדותם של
2 העותרים) תתקבלנה, במלואן או בחלקן, דבר אשר יביא לשינויים בתכנית.
3

4 27. חריג לכך הוא, מקום בו מתעוררת שאלה מהותית של סמכות. במקרה דנן, נוכח טענות
5 הסמכות שהועלו על ידי העותרים, שאין להכריע בהן בשלב זה ובעיקר בשים לב למועד הקרוב הקובע
6 לדיון בעתירה, סבורה אני שלא ייגרם למשיבים ולציבור נזק משמעותי, ממתן סעד הביניים, בעוד
7 שככל שתתקבל טענת הסמכות, יביא הדבר לשינוי מהותי בתכנית, באופן שמי שהגיש התנגדות (או
8 החל להכין אותה) יחויב להכינה מחדש ומשאבים רבים יושקעו לריק.
9

10 לא נעלם מעיניי שהעתירה הוגשה עוד ביום 18.10.21 ושמהז ועד לדיון בעתירה עצמה יעברו
11 יותר משלושה חודשים, אולם נוכח האמור לעיל, נוטה הכף לעבר הותרת סעד הביניים (עליו הוסכם
12 בטרם נדחה הדיון) על כנו, עד למתן פסק דין בעתירה וכך אני מורה.
13
14

15 המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

16
17 ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.
18

19 תמר שרון נתנאל, שופטת
20